

סדקים בקליפת אגוז

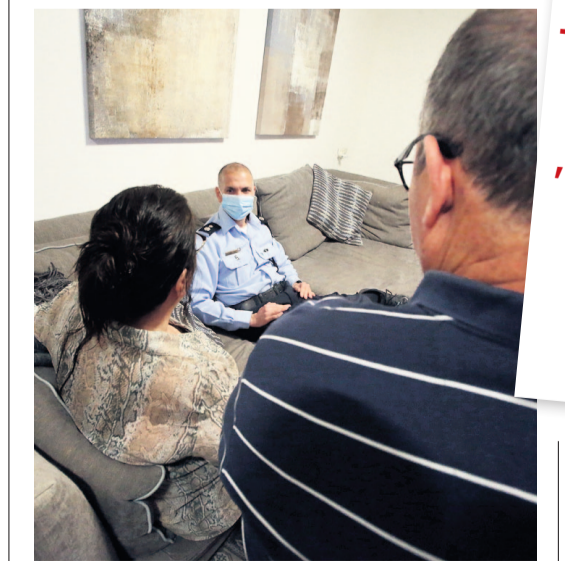
מצד אחד, הלוחם ע' שהותקף באימון לילי וחזר בלי נשקו. מצד שני סא"ל א', קצין מעוטר ושנוי במחלוקת, שהגיב בביקורת אגרסיבית. ובאמצע, יחידה מובחרת שנקלעה לסערה • "החייל סיפר שלא היה לו זמן לפתוח באש ושהמחסנית הייתה מחוץ לכלי בגלל הנהלים", מעיד חבר ששמע את גרסתו, "אבל הוא נאבק כמו אריה" • "מפקד אגוז ניסה להעביר מסר חד, אבל פעל בצורה ילדותית. עכשיו ברור לו שטעה", אומר קצין ששוחח איתו • ולצד הקרבות ביחידה, צה"ל יצטרך לבחון עכשיו את היעילות של אימוני קרב מגע ואת הסכנות שאורבות בניוטי בדד

איתי אילנאי

"זה החייל הכי חזק בצוות, הפק"ל שלו זה מקלע מאג", אומר אחד ממכריו של ע', חייל ביחידת "אגוז" שנשקו נחטף בשבוע שעבר במהלך אימון בצפון. "כשיש אימון קרב מגע, אף אחד לא רוצה להיות בן זוג שלו, כי הוא מפרק אותך. הוא סוס".

אז איך דבר בזה קרה? "דמיין לעצמך שאתה נכנס לקרב שלא במסגרת אימון או פעילות מבצעית, כשאתה במיניסטרא אחר לגמרי. יש פה הפתעה בסיסית שמוציאה משיווי משקל. גם המרחקים מאוד צמודים. ע' סיפר שלא היה לו זמן לפתוח באש והוא בכלל עם מחסנית מחוץ לכלי, כי אלה הנהלים. אתה מצפה מחייל, שלא מיד מבין שהוא באירוע בעייתי, שיתחיל להכניס מחסנית ולנהל נוהל מעצור חשוד ממרחק של מטר? אם הוא היה פותח באש על שני אזרחים ישראליים בשטח ישראל, היו מתרסי

הוריו של ע' עם קצין משטרה. "הוא סוס. מפרק אותך"

קיים עליו מכל העולם. גם זה עבר לו בראש". זה קרה בשלוש לפנות בוקר, אור ליום המישי שעבר, סמוך לשפרעם. אחרי חמש שעות של הליכה מאומצת, כשעל כתפיו וסט לוחם מלא ומנשא עם ציוד כבד, ראה ע' את הסוף. נקודת הסיום של התרגיל הייתה במרחק נגיעה.

הוא תושב מרכז הארץ שנמצא שמונה חודשים לתוך מסלול ההכשרה. זה מסלול של שנה וארבעה חודשים הכולל הסוואה ושדאות, לוחמת גרילה, לוחמה בטרור ולוחמה בשטח בניי - וגם לא מעט ניוטים ואימוני קרב מגע. האימון הפעם היה ניוטי בדר: ציר של 12 קילומטר רים שהלוחם מבצע לגמרי לברו, בודד בשטח. במקרים רבים הניוטים נעשה באזורים שבהם מתגוררת אוכלוסייה ערבית, ומדמים הכי טוב את שטח הפעילות המבצעית. ע' לא היה יכול לדמיין שהאימון הזה יסתיים בקרב פנים מול פנים. "הוא אמר לי שלפני הניווט, בתדריך הבטיחות, בכלל לא מדברים על אפשרות שמישהו ינסה לחטוף לך את הנשק", מספר אותו מכו. גם באוגדה 98, האחריות על חטיבת הקומנדו שבתוכה פועלת אגוז, מודים שזו הייתה סיטואציה שהם אינם מורגלים אליה ועליית דרגה ברמת התעוזה של הצד השני. אם התודעה הייתה שונה, אומרים באוגדה, האירוע היה יכול להסתיים בלי חייל פצוע וכלי גנבי בת נשק.

300 מטר בלבד מנקודת הסיום הגיה מאחוריו ע', על דרך העפר, רכב ובו שני גברים. הם עצרו לידו ושאלו אם הוא צריך טרמפ. אייבאשר היה לפספס את המבטא הערבי. ע' לא הגיב והמשיך להתקדם. הוא עלה בקשר מול החפ"ק, אבל לא זכה למענה. אחרי זמן קצר התקרב אליו הרכב שוב, והפעם עקף אותו ועצר בניצב לשביל, חוסם את דרכו. מאותו רגע, סיפר ע' למכריו, הכל קרה במהירות. "הוא לא ידע להגיב מ בריק הם רוצים", מספר אחד מהם. "אבל הבין שהם לא חמושים ואמר לעצמו: 'אני לא מותר על הנשק שלי'. והוא באמת נלחם כמו אריה".

המאבק נמשך, לדברי ע', יותר מחמש דקות, ביריים

חשופות. הוא הופל לרצפה, כשאחד התוקפים תופס אותו בראשו והשני ברגליו. החייל לא ויתר, ושני הצדדים חטפו והחטיפו. מאוחר יותר, כשייצערו החשודים, יהיו השוטרים על פניהם סימני כבלה. גם ע' נפצע באורח קל בפניו וסבל משריטות ודימום. בשלב מסוים ניסה להוציא מחסנית מהווסט ולהכניסה לנשק, אך לא הצליח. הוא זרק את המחסנית לשיחים כדי שתוקפיו לא יוכלו לעשות בה שימוש. "וכל זה עם תיק ענקי על הגב", אומר המכו.

לבסוף הצליח אחד משני התוקפים לשתרר את הנשק, ויחד עם חברו הסתלק בנסיעה מהירה מהזירה. ע' ההמום הוציא את ה"דרורית", מכשיר GPS צה"לי שמשדר את מיקומו בזמן אמת לחפ"ק, ולחץ על לחצן המצוקה. מפקד הפלוגה ומפקד הצוות, שהמתינו בני קורת הסיוס של הניווט, מיהרו לעברו. סריקות וזיזות שבוצעו אחר החשודים לא הועילו. הנשק נעלם.

עם הרמב"ם בסג'עיה

בתחקיר האירוע, שאומץ על ידי הרמטכ"ל, נקבע כי הוראות הפתיחה באש "מאפשרות לבצע נוהל מעצר חשוד כלפי גנב נשק חם, ובמקרה שבו נשקפת לחייל סכנת חיים הוא רשאי לפעול בכל האמצעים ובכללם לבצע ירי חי על מנת לנטרל את הסכנה". אבל התחקיר גם קבע ש"לא נמצא כשל ערכי, למרות התוצאה של חטיפת הנשק, מאחר שהחייל לא הבין שהוא נמצא בסכנה עזר שהחולק לתקופה ארוכה". בשיחה שערך עם תא"ל עופר וינטר, מפקד האוגדה, הובטח לע' כי ימשיך במסלול ההכשרה, ונאמר לו שכל האירוע הזה רק יהפוך אותו ללוחם טוב יותר. קצינים בחטיבת הקומנדו הופיעו לשאפילו וינטר, איש סירת מטכ"ל הידוע כקצין לוחמני במיוחד, קיבל את גרסת החייל ובהר לגבות אותו למרות התוצאה הסופית העגומה. קצין לשעבר באגוז, שמכיר מקרוב את פרטי האירוע, משוכנע כי ע' הוא כבר לוחם מצוין. "חייל היה נלחם, לא יותר. מבחינתי, תן לי את כל הלוואים כאלה", הוא אומר.

לא בטוח שסא"ל א', מפקדה הנערץ והמעוטר של סירת אגוז, יסכים. שעות בודדות לאחר המקרה, ולפי ני שהסתיים התחקיר, שלח א' הודעת ווטסאפ בקבוצה פנימית של היחידה. "התחקיר אמנם מתגנב ונלמד, ובכל זאת מסר חשוב: ככלל, לוחם באגוז שלא יודע לנצח שני אנשים בקרב מגע הווסטים לו את הנשק לא יכול להיות לוחם אגוז", כתב. "גם בלחימה לא אקבל שבוי אלא אם הוא חלילה גופה. זה סטנדרט מינימום ביחידה. אין שבוי, אין חטיפה נשק. רק חתירה למגע עד הניצחון".

ההודעה החריפה דלפה במהירות ועוררה מהומה. ברובר צה"ל הגיבו בריזות ובנחרצות: "מתחקיר רא" שוני עולה כי הלוחם הותקף ונאבק בכל כוחו. הקצין שגה בכך ששלח את ההודעה המרוברת".

א', בניסיון להעביר מסר חד, טעה בגדול, מצטרף קצין לשעבר באגוז, "מאוד הפריע לו שהשם של היחידה ייפגע, והתגובה שלו הייתה אימפולסיבית וילדרו תית". לדברי אדם ששוחח עם א' השבוע, "עכשיו ברור לו שהוא טעה".

חשוב לציין שע' הוא חניך בבית הספר לקומנדו במד תמן אדם, שם מוכשרים חיילי חטיבת הקומנדו (שמור כבת מיחידות אגוז, מגלן ודוברבו). בשלב זה של המסלול הוא אינו כפוף עדיין למפקד אגוז. לדברי מכר של ע', ההודעה הראשונית של מפקד אגוז שוגרה עוד לפני שריבר עם החייל, ובטרם נחשף לפרטי האירוע במ"ל. "עבור החייל זו הייתה חוויה לא פשוטה", אומר אותו מכר. "הוא נאבק, הוא נפצע, והוא לא זוכה לגיבוי. מפקד היחידה לא שמע אותו ומבחינתו, אחרי ההודעה שקרא בתקשורת, הוא הודח מהיחידה".

"גם אם אתה רוצה להריח את החייל, זה בן אדם שכבר כמה חודשים קודם את התחת, סוגר שבתו, הולך לילה אחרי לילה עם משקל כבד כדי להיות לוחם", אומר קצין לשעבר בגולני שמכיר את מפקד אגוז. "או ככה אתה זורק אותו, כאילו זה מוצר מתכלה? בעיניי זו התנהלות לא טובה".

גם סא"ל א' הבין שיש בעיה ובי מוציא שבת שלח לפקודיו הודעה נוספת. "לא הרחתי ולא קראתי לה" דיח את החייל", הבהיר. "לא קראתי והנחית מעולם להתאבד אם נופלים בשבי. טטיות. מה כן כתבת? האירוע חמור מאוד ועלינו לוודא שלא יחזור על עצמו (...). למען הסר ספק, התקש רתי לחייל ומסרת לו חיבוק מרחוק".

אבל גם ההודעה המתקנת לא הצליחה להרגיע את הרוחות. "בצוות של ע' מאוד התרעמו", אומר גורם באגוז. הם פנו לטא"ל א' ויברו איתו? מבחינתם יש את אלוהים, רא" נמצא קצת מעליו".

הראשון שגדל באגוז

א' הרוויח בזכות את מעמדו כלוחם ומפקד. הוא בן 36, נשוי ואב לילדים, שגדל במושב הרתי צפריה ולמד במכינה קדם-צבאית. הוא התגייס לאגוז (שאו עדיין הייתה שייכת לחטיבת גולני), השלים קורס קצינים והתקדם בתפקידי פיקוד ביחידה. בהמשך מונה למפקד הפלוגה הרובאית בגדול 51 של גולני. בי-2018 קיבל את הפיקוד על גדוד 51. "גולני זה מושג. אני גאה להיות גולנצ'יק", אמר על החטיבה החומה. בשנה שעברה מונה לתפקידו הנוכחי, מפקד אגוז הראשון אי פעם שגדל בתוך היחידה עצמה.

על רעמת שערו השחור מונחת כיפה קטנה, וחיתוך הריבר שלו צבאי במובהק. את נאמיו הוא חותם תמיד במילים "עזר הניצחון". ואכן, לא פעם יצא לו להוכיח דבקות במשימה, לצד מקצועיות ואומץ לב. "לוחם עשוי ללא חת", מגדיר אותו קצין שמכיר אותו שנים רבות. "אדם שחיסל מחבלים כמו יריר", מצטרף לוחם לשעבר באגוז. "אם הוא היה נתקל בשני הנגבים האלה, הם היו מסיימים את האירוע קשורים לעץ".

את תהילתו קנה א' לראשונה בי-2009, כאשר שירת כסמ"פ באגוז. במהלך מבצע עופרת יצוקה נכנסה הפ"ל לוגה שלו למבנה בצפון שכונת סג'עיה ברצועת עזה. במהלך סריקה של בית נפתחה אש לעבר הכוח, וממנה נהרג מפקד הצוות, סגן עומר רבינוביץ' ז"ל. א' טיפס על מרובי הבית כדי להגיע באיגוף לחדר שבו שהה המחבל. "ברגע הראשון חשבתי על אשתי, שהיא

"א' הוא אדם שחיסל מחבלים כמו יריר", אומר לוחם לשעבר באגוז. "אם הוא היה נתקל בשני הנגבים האלה, הם היו מסיימים את האירוע קשורים לעץ"

מעצר אחד החשודים. גם הם יצאו חבולים

צילומים: אביהו שפירא, גדי קובילי

בחטיבה. "בסוף לוחם בהכשרה בקומנדו נפגש עם שני מחבלים, חטף מכות ואיבד את הנשק. זה עוד נדבק של פחד וחוסר חתירה לניצחון".
 לדברי קצין באוגדה 98, החייל כלל לא היה צריך להגיע לסיטואציה שבה הוא נתקל בגנבים מטווח קרוב. "ברגע שהם עברו שם עם הרכב, הוא היה צריך להיעלם אל תוך הלילה".

אבל הדיון שעורר הכי הרבה אמוציות בקרב אנשי אגוז והקומנדו הייתה האמירה של סא"ל א' ש"אין שבו, אין חטיפת נשק". בכך למעשה הרחיב מפקד אגוז את התפיסה הרווחת בקרב מפקדים רבים בצה"ל, כי עדיף חייל מת מחייל שבו: מדבריו ניתן להבין שעל ע' היה למות אפילו במאבק על נשקו האישי.

העיסוק בסוגיה הרגישה של התגובה לחטיפת חיילים חיים החל בצה"ל לאחר פרסום נוהל הניבעל ב-1986. הנוהל, שקובע שורה של פעולות שתכליתן לסכל אירוע חטיפה, הופעל בין היתר בצוק איתן, לאחר חטיפת סגן הדר גולדין ז"ל. הוא אינו קובע מפורשות כי טוב חייל הרוג מחייל שבו, אך בצה"ל התפתחה תורה שבעל פה שלפיה יש למנוע חטיפה ככל מחיר, כולל ירי על מנת להרוג את החייל החטוף.

"פעם היו מדברים בפאתוס כזה, שאין דבר כזה שבו", אומר קצין בחטיבת הקומנדו. "זה נבע בין היתר מזה שצחקו על גלעד שליט, שהלך כאילו מרצונו עם המאס. בקומנדו מעולם לא הייתה אמירה של ירי בחייל שעומד להיחטף. אבל יש סטייט אוף מיינד שאם רואים מישהו נגרר למנהרה, אתה צריך בכל מחיר למנוע את זה".

"מצד שני", אומר קצין בכיר במילואים. "אנחנו הרי לא מחלקים גולות ציאניד ללוחמים שלנו. אפשר להגיד לחייל 'תמנע חטיפה ככל מחיר', אבל אתה לא יכול לדרוש ממנו להתאבד. זה מסוג המשפטים שאומרים בתדריך לקראת יציאה, לא אחרי אירוע, כפי שעשה א". סביר להניח שלו ע' היה מנווט עם בן זוג, הגנבים לא היו מנסים לחטוף את נשקו. האירוע, לפיכך, העלה על סדר היום הצה"לי את סוגיית ניווטי הבדד.

לוחם אגוז בפעולה. "לומדים להיות אקטיביים"

בגלל הקושי והסכנה שבניווטי בדד, בצה"ל מתקיימות הכשרות כאלה רק ביחידות המיוחדות (סיירת מטכ"ל, שייטת 13, שלדג, 669 ויחידות נוספות), בקורס טיס ובקורסי קצינים וסמלים בכירים, בחטיבת הקומנדו ובחלק מגרודי הסיוור של חטיבות החי"ר. "ניווט בדד זה המבחן האולטימטיבי בכל הנוגע לאוריינטציה בשטח", מסביר קצין בקומנדו. לדברי קצין נוסף בחטיבה, שפיקד בעבר על פלוגת הכשרות, "זה מפתח עצמאות, ביטחון עצמי, איתנות, שרירות. כל המושגים המפוצצים שאנחנו מכירים. עצם השהייה בשטח לבד תורמת לבגרות של הלוחמים".

לניווטי הבדד יש גם חסרונות. ב-2008 נהרג סמל תמיר נבואני ז"ל, חייל בסיירת מטכ"ל, לאחר שנפל מצוק בעת ניווט בדד. לפני שנתיים נהרג סמל אבי תר יוספי ז"ל, לוחם בגרודי הסיוור של חטיבת הצנחנים, לאחר שטבע בשיטפון בנחל חילזון במהלך ניווט בדד.

"כמפקד, ניווט בדד היה פעם פחד מוות", אומר קצין לשעבר ביחידה מובחרת. "אם מישהו נפל או קרה לו

משהו, ומכשיר הקשר שלו לא עובד, אז לך תחפש אותו. היום יש דרוריות והמפקד יושב עם לפטופ ורואה בדיוק איפה כל אחד נמצא". קצין אחר מציין כי "בגלל הבטיחות בניווט בדד, יש נוהלי בטיחות ברורים. למשל, יש שני חפ"קים בשטח, עם שני קצינים שמנהלים את האיומן". בתחקיר שברק את נסיבות האירוע שבסווע שעבר, התברר כי כל הנהלים וההנחיות מולאו בקפידה. מפקד אוגדה 98 הבהיר השבוע לפקודיו שאימוני ניווט בדד מתבצעים, וימשיכו להתבצע, בכל חלקי הארץ, פרט לאיו"ש.

שאלה נוספת שנידונה בקרב אנשי אגוז קשורה לתחום של קרב מגע. לוחמי היחידה אמנם עוברים הכשרה ארוכה יחסית בקרב מגע, וע' עצמו עבר לפחות 30 שעות הדרכת קרב מגע במהלך המסלול, אך לדברי לוחם לשעבר ביחידה, "כחיים לא אימנו אותו להתגבר על שני אנשים. בקושי על בן אדם אחד אימנו אותו להתגבר. אבל עוזב אותנו, תראה מה קרה במרמרה. שם היו לוחמי שייטת שחטפו מכות, והם יותר מאומנים מאיתנו בתחום".

"יכול להיות מצב שבו לוחם באגוז גובר על שני תוקפים. בכל זאת מדובר על חיילים ככושר פיזי מעולה, שמחנכים אותם להילחם לאורך זמן", אומר רון רותם, לשעבר לוחם באגוז וראש מדור קרב מגע בצה"ל, והיום מדריך קרב מגע במרכז דור בהוד-השרון. "אבל כשיש שני תוקפים, כנראה עם רקע פלילי, מול חייל שלא ברור לו מה הוא צריך לעשות, שהוא לבד ועדיין בהכשרה - זה אתגר מאוד לא פשוט. חייבים להיות כנים בעניין הזה".

לדבריו, על פי תורת קרב המגע, החייל בכלל לא היה צריך להגיע למצב של היאבקות בתוקפים. "קרב מגע, כתפיסת עולם, הוא אמצעי אחרון", הוא מסביר. "מהרגע הראשון אנחנו מלמדים את הלוחמים להיות אקטיביים. כלומר לזהות את הבעיה, להבין לאן היא יכולה להתגלגל, ואז למנוע את השימוש בקרב מגע".

מאמנים לוחם באגוז להתגבר על שני תוקפים?
 "כן, אבל כמצב קיצון. כשאתה מגיע לסיטואציה של אדם אחד מול שניים אתה צריך לגייס את כל המשאבים הנפשיים שלך, למרות שהסיכויים לרעתך. על זה בעיקר מתבסס האיומן. עוברים על המנטליות, על תכונות הלוחם שלך".

אז מה דעתך על האמירה של מפקד אגוז, שלוחם ביחידה צריך לנצח במצב כזה?
 "ברמת השאיפה, הוא צודק לחלוטין".

החקירה הפלילית של האירוע, שהתנהלה במחוז הצפוני של המשטרה בשיתוף עם השב"כ, הסתיימה במהירות. "כשאתה ממצה את הזירה כמו שצריך ועושה שימוש בטכנולוגיות שיש לשב"כ, אתה מצליח להציף את החשודים", אומר מפקד המחוז ניצב שמעון לביא. ואכן ביום ראשון השבוע, שלושה ימים לאחר החטיפה, נעצרו שני החשודים במעשה. מדובר בתושבי הכפר איבטין בני 25, שנתפסו בדירת מסתור. אחד החשודים, כך התברר, הוא בעצמו חייל. מעצרו הוארך בשבוע. גם האנשים שהעניקו לחשודים מסתור נעצרו. נכון לאתמול, הנשק הגנוב לא אותר.

במשטרה הופתעו מהתקרית, שהתרחשה במקום שעד כה נחשב בטוח לחלוטין בכל הנוגע לאימונים צבאיים. "יש פה חציית קו אדום משמעותית, למרות שהקווים האדומים מוזמן היטשטשו", אומר ניצב לביא. "פתאום ניווט בגלילי התחנות הופך לדבר מסוכן".

ביום ראשון השבוע, אחרי סופ"ש בבית עם משפחתו, חזר ע' לבית הספר לקומנדו. סימני המאבק עדיין ניכרו על פניו. "החברים קיבלו אותו בחום", מספר אחד ממכריו. "מלכתחילה הם חשבו שההתייחסות של מפקד אגוז הייתה בעייתית. יש אצלם תחושה לא פשוטה כלפי מפקד היחידה".

מדובר צה"ל נמסר בתגובה: "במהלך ניווט בדד נקלע הלוחם לעימות עם שני אזרחים, שהחלו להכותו בחוזק. תוך כדי מאבק שלף הלוחם את המחסנית מהווסט במטרה לדרוך את נשקו. בשלב זה חטפו החשודים את הנשק ונמלטו כשהם פצועים. ממסקנות התחקיר ומחקירת המשטרה עולה כי הלוחם נאבק בכל כוחו ופעל באופן התקפי. עוד עולה מהתחקיר כי האיומן התבצע על פי הפקודות והנהלים המחייבים בעת ניווטי בדד. עם זאת, מדובר באירוע חריג שילמד ביחידות צה"ל. נציין כי הוראות הפתיחה באש מאפשרות לנקוט את האמצעים הדרושים לצורך הגנה עצמית במקרה של סכנת חיים".

itay-i@yedioth.co.il

שהייתה בהיריון", סיפר. "אז הבנתי למה הרמב"ם אמר שאדם שיוצא לקרב לא צריך לחשוב על אשתו וביתו". הוא הפתיע את המחבל כאשר פתח את הדלת האחורית של החדר, השליך פנימה שני רימונים והרג אותו. על הפעולה הזו קיבל את צל"ש אלוף הפיקוד.

בצוק איתן קיבל א' את הצל"ש השני, הפעם ממפקד האוגדה, לאחר שחיסל מחבל שירה למוות בלוחם מהיחידה ופצע קשה לוחם אחר. למחרת שוב נתקל כוח מאגוז במחבלים, שני לוחמים נהרגו ושני מפקדים נפצעו. א' תפס פי"קוד על האירוע עד לסיומו.

אין עוררין באשר ליכולות וליצירתיות של סא"ל א' בשדה הקרב. אבל מתברר שגם כמפקד בכיר, לא תמיד הוא התנהל בצורה שגרתית. לפני כמה חודשים, למשל, כיכב באירוע חריג שהתרחש במוצב בחברון. לוחמי גדוד 51 שבפי"קודו תלו אז שלטים באחת מפנינות הישיבה, שהיו ברוח ה"ותיקות" של גולני. א', מפקד הגדוד, לקח פטיש וניפץ את השלטים לרסיסים. האירוע נקלט במצלמות האבטחה ומשם הגיע לתקשורת.

באירוע ההוא גיבה דובר צה"ל את א' והוציא הודעה שלפיה "הוא מפקד ערכי וישר אשר פעל אל מול התנהלות שבכסיסה נורמות וערכים פסולים", אך בתוספת הסתייגות קלה: "התנהלות המג"ד תיבחן בציר הפיקודי לאחר תחקיר".

כמה חודשים קודם לכן פתחו תשעה לוחמים מגדוד 51 בשביתה וסירבו להשתתף בהכנות למבצע קרקעי ברצועה. הרקע למרד היה אכזבה יתר של האיסור על ביטויי ותיקות, והלוחמים נשפטו ל-20 ימי מחבוש.

"א' הוא אדם נחוש וערכי, חותר למגע ולא פחדן. אבל כמפקד קרו תחתיו אירועים חריגים", אומר קצין ששירת איתו. לדבריו, זו לא הפעם הראשונה שבה א' אינו מצטיין במתן גיבוי לפקודיו או מעורר אצלם אנטגוניזם. "גם עכשיו אנשים שואלים את עצמם איזה מין מפקד הוא והאם יקבלו גיבוי בעת הצורך", הוא אומר.

מנגד, קצין בכיר בפיקוד המרכז מעניק גיבוי לסא"ל א': "מפקד אגוז הוא אחד הקצינים הטובים שיש לנו בצה"ל, לוחם אמיץ, מצול"ש, לוחם שדה שאני סומך עליו והייתי שמח שיהיו עוד הרבה כמוהו. אנחנו מעודדים שיח בלתי אמצעי, מקצועי, אמיתי, שבו ניתן להגיד הכל".

אחד החשודים הוא חייל

אירוע חטיפת הנשק הצית באחת את קבוצות הווט"סאפ של לוחמי אגוז לדורותיהם. "זה אירוע שאחריו כל לוחם אגוז מרגיש פריחה", אומר מילואימניק של היחידה. "מצד אחד אתה אומר: 'הוא היה צריך לירות להם ברגליים'. מצד שני אתה אומר: 'מסכן החייל, איזו סיטואציה מחורבנת'. אבל אין ספק שאם האירוע היה מסתיים בשני מחבלים כפותים, היינו אומרים שהחייל הנה תותח".

גם בחטיבת הקומנדו נאלצו להתמודד עם השלכות האירוע. "זה מביך, כישלון ערכי ומקצועי", אומר קצין

רון רותם: "כשיש שני תוקפים מול חייל שלא ברור לו מה הוא צריך לעשות, שהוא לבד ועדיין בהכשרה - זה אתגר מאוד לא פשוט. חייבים להיות כנים בעניין הזה"

קצין לשעבר ביחידה מובחרת: "כמפקד, ניווט בדד היה פעם פחד מוות. אם מישהו נפל או קרה לו משהו, לך תחפש אותו. היום המפקד יושב עם לפטופ ורואה איפה כל אחד נמצא"